سخن علی رضی الله عنه: هرکس را که حد بزنم و در اثر آن بمیرد، ناراحت نمی شوم جز شراب خوار که اگر در اثر حد زدن بمیرد، دیه اش را پرداخت می نمایم. زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم تعداد مشخصی را برایش معین نفرمود.

از علی بن ابی طالب رضی الله عنه روایت است که می گوید: هرکس را که حد بزنم و در اثر آن بمیرد، ناراحت نمی شوم جز شراب خوار که اگر در اثر حد زدن بمیرد، دیه اش را پرداخت می نمایم. زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم تعداد مشخصی را برایش معین نفرمود.
[صحیح است] [به روایت بخاری]

از علی رضی الله عنه روایت است که می گوید: چون حدی را بر کسی جاری کنم و در اثر آن بمیرد، ناراحت نمی شوم و تاسف نمی خورم مگر در مورد شراب خوار که اگر بمیرد دیه ی او را از بیت المال به ورثه اش پرداخت می کنم. چون به مجازات شراب خوار افزوده می شود و کمترین حدود از نظر کمی و کیفی، حد شراب خوار است. از این حدیث فهمیده می شود که شراب خواری حد مشخصی ندارد که رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را تعیین کرده باشد؛ و از باب تعزیرات می باشد؛ و اگر شراب خوار در مجازات آن بمیرد، کسی ضامن نیست. و عمل علی رضی الله عنه در اینجا، از باب احتیاط می باشد و سایر صحابه با او مخالفت کرده اند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58265